

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

realindkomsten. Det samlede pristal steg med ca. 4 pct. fra januar 1956 til januar 1957. Stigningen året før, fra januar 1955 til januar 1956, var omtrent 7 pct. Tilbage bliver altså en vækst i forbrugernes realindkomst.

Det er vanskeligt at afgøre, om der er sket nogen forskydning i forholdet mellem opsparing og forbrug; nogen væsentlig forskydning er dog næppe indtruffet, og man skulle således stort set kunne regne med, at forøgelsen i realindkomsten har betydet en forøgelse i forbruget af tilsvarende størrelse.

Denne forbrugsforøgelse, som især har rettet sig imod tekstilvarer og varige forbrugsgoder, har øget presset på valutaen. Det er i denne henseende illustrerende, at salget af biler og motorcykler, der fra 1954 til 1955 faldt fra 680 mill. kr. til 530 mill. kr., nu atter er steget og for 1955 kom til at ligge på 565 mill. kr. Det er udelukkende bilsalget, der er steget, medens salget af knallerter og motorcykler er gået tilbage. Som en ny post af væsentlig betydning må nævnes salget af fjernsynsapparater. Dette salg spillede endnu i 1954 næsten ingen rolle, men kom i 1956 op på et beløb på mellem 80 mill. kr. og 100 mill. kr.

Det ligger i hele vor økonomis struktur, at en så forholdsvis mærkbar forøgelse i produktion og forbrug, som har fundet sted i 1956, ikke kan ske uden en samtidig kraftig forøgelse af importen.

Importen forøgedes i 1956 med godt 900 mill. kr. Heraf er de godt 300 mill. kr. udtryk for prisstigningerne. Alene brændselsimporten tegner sig for en prisfordyrelse på 250 mill. kr. Brændselsimportpriserne har i 1956 været 15-20 pct. højere end i 1955. Når jeg tilføjer, at brændselsimporten udgør $\frac{1}{5}$ af vor samlede indførsel, vil man forstå, hvilken belastning de høje brændselspriser er for vort lands udenrigsøkonomiske stilling. Også så vigtige varer som jern, stål og korn har været genstand for betydelige prisstigninger i 1956. Jern- og stålpriserne er steget med ca. 12 pct. og kornpriserne med ca. 10 pct.

Den samlede eksport steg i 1956 med 360 mill. kr. eller 5 pct. Baggrunden herfor er en stærk stigning i industrieksporten, som

jeg allerede har omtalt, og en lille nedgang i landbrugseksporten.

Om landbrugseksporten i 1956 skal jeg gøre et par bemærkninger. De eksporterede mængder gik kraftigt ned, for flæsk og svin med ca. 13 pct., for æg med ca. 7 pct., noget mindre for smør, 6 pct. Derimod viste osteeksporten en stigning på godt 10 pct.

Prisvariationerne var imidlertid meget kraftige i årets løb, især for smør og æg.

For smørrets vedkommende lå prisen forholdsvis højt i begyndelsen af året. I april fremkom der imidlertid et øget oversøisk udbud, herunder fra de amerikanske overskudslagre, og smørnoteringen reduceredes under disse vilkår med henved 30 pct. I løbet af sommeren steg smørprisen noget igen dels på grund af tilbagegang i produktionen, dels på grund af større afsætning til Tyskland. Smørnoteringen nåede dog ikke ved årets slutning op på niveauet fra året før.

Eksporten af æg er blevet påvirket af en væsentlig stigning i den engelske produktion, som understøttes gennem høje statstilskud. Salget til England er derfor gået næsten helt i stå. De skadelige virkninger heraf er i nogen grad blevet opvejet af en stigning i forbruget og importen af æg i Vesttyskland; men det har dog ikke kunnet undgås, at såvel den eksporterede mængde af æg som priserne — ikke mindst i årets sidste måneder — er blevet betydelig lavere end i 1955.

Helhedsindtrykket af landbrugseksportens udvikling i 1956 er, at den fortsatte fremgang i levestandard og fødevarerforbrug i Vesteuropa ikke har bragt nogen nævneværdig forbedring af afsætningsvilkårene dels som følge af den protektionistiske landbrugspolitik, der føres, dels fordi udbuddet fra oversøiske lande er forøget. Dette kommer ikke mindst til udtryk i forholdet til Vesttyskland. Det tyske forbrug har ganske vist været voksende, og dette har fremmet afsætningen af æg og ost; men det har ikke som i de foregående år medført nogen stigning i Danmarks samlede landbrugseksport til Vesttyskland.

Blandt betalingsbalancens usynlige poster skal det fremhæves, at skibsfartens valuta-indtjening efter alt at dømme er vokset med ca. 150 mill. kr. fra 1955 til 1956, og det